

komne fra disse Møder, at Stemningen snart har været for Reformpartiet, snart for dets Modstandere, Sejren er bleven tillagt saa det ene Parti, saa det andet. Man kan naturligvis ikke regne meget efter disse Telegrammer angaaende Stemningen paa Møderne, men der er enkelte haandgribelige Ting, hvori Stemninger give sig Udtryk, og som ikke kunne misforstaas. Navnlig er der to Ting, jeg vil hentyde til. Det er to Valg, der have fundet Sted. Det første var Valget i Fjor i Roskilde, hvor Regeringskandidatens Majoritet gik ned fra 500 Stemmer ved det forrige Valg til 115 Stemmer. Det var et haandgribeligt Vidnesbyrd om, hvorledes man saa paa Regeringens Politik nede i den Kreds. Nu i denne Sommer have vi atter haft et Suppleringsvalg, det nede paa Møen, og der have vi ogsaa faaet et haandgribeligt Bevis paa, hvorledes Stillingen er. Det nytter ikke at sende Ritzaus Telegrammer ud om, at Stemningen er for den ene eller den anden. Tallene tale her tydelig nok, og det for Regeringen triste Resultat var, at medens den ved forrige Valg, efter at have siddet i Kredsen i to Valgomgange, havde 1,126 Stemmer for sin Kandidat, gik Tallet paa Regeringskandidaten nu ned til 135 Stemmer. Den højtærede Justitsminister har ofte behaget at spørge over for Socialdemokratiet over den ringe Tilslutning, vore Kandidater fik ude i Landet; jeg ønsker ham til Lykke med de 135 Stemmer nede paa Møen. Saadanne 135 Stemmer er det, Socialdemokratiet plejer at begynde med, men disse 135 Stemmer er det, som Regeringspartiet ender med. 135 Stemmer! 79 fra selve Møen og 56 fra Bogø, der dog har været anset for en af Regeringens sikreste Domæner her i Landet. Ogsaa Bogø svigtede!

Derimod maa vi Socialdemokrater være særdeles tilfredse med det Resultat, vi fik nede paa Møen. Vi have ikke tidligere opstillet nogen dernede, vi have ingen lokal Presse paa Møen, og vi sendte en ny og ukendt Mand derned, men dog lykkedes det Socialdemokratiet i denne Kreds at blive Nr. 2 med 561 Stemmer for vor Kandidat. Jeg tror, dette Valg varsler om, hvilket Udfald de Valg ville faa, som nu skulle foregaa til næste Aar. Jeg ser heri et Varsel om, at den Politik, Socialdemokratiet har ført, og det Arbejde, vi have gjort ude i Befolkningen og her paa Rigsdagen, møder større og større Tilslutning, og det er min Overbevisning,

at det vil føre os til stor Fremgang ved det kommende Valg.

Zahle: Det ærede Medlem, som talte først her i Salen, og som talte paa Fler-tallets Vegne — eller paa Halvdelen's Vegne, for det er jo ikke mere end lige Halvdelen —, sluttede sin Tale med at oplæse en Udtalelse angaaende vor Udenrigspolitik. For saa vidt som denne Udtalelse gik ud paa Glæde over, at Forholdet imellem Norge og Sverige havde udviklet sig saaledes, at Unionen var bleven opløst paa en fredelig Maade, og dertil vist ogsaa føjedes Ønsket om, at Danmarks Forhold fremdeles maatte være saadan, at vi ikke paa en for det danske Folk eller den danske Nation i det hele uheldig Maade maatte blive indblandede i denne Sag, og for saa vidt det ærede Medlem yderligere udtalte, at det naturligvis ikke kunde være noget Ønske for nogen dansk Mand eller et almindeligt Ønske i det danske Folk — for der er jo nogle Mænd, der have udtalt et saadant Ønske —, at vi frivillig skulde underkaste os England, og for saa vidt han fremhævede, at vi maatte ønske at faa Forholdene i Nordlesvig, ogsaa Optantspørgsmaalet, løste paa en fredelig Maade — kan jeg fuldkommen give ham min Tilslutning. Vi pleje ikke her ved Finanslovens første Behandling at drage de udenrigspolitiske Forhold ind under vor Debat, og jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, men jeg vil udtale Haabet om, at vi maatte kunne holde saadanne Spørgsmaal uden for den hjemlige Partipolitik og vore indre Stridigheder. Jeg tror ikke, at det er til nogen Nytte, men det kan foranledige megen Skade, hvis vi her give os til at gøre Forsøg paa at vinde for Partipolitikken den ene eller den anden Opfattelse af vore udenrigspolitiske Forhold, saa meget mere som jeg tror, at Forholdene her i Landet have udviklet sig saa lykkeligt, at vi i det store og hele i alle Partier ere enige om *den* udenrigspolitiske Holdning, som vi bør vise, idet der kun er en eneste Holdning, som vi kunne indtage, og som er dikteret os af Nødvendigheden.

Disse Bemærkninger ere kun fremkomne paa Foranledning af, at det ærede Medlem for Løvel (A. Nielsen) omtalte vor udenrigspolitiske Situation.

Hvad Enkelthederne i det foreliggende Finanslovsforslag angaar, skal jeg ikke dvæle meget ved dem. Finanslovsforslaget gaar jo om nogen Tid i Udvalg